

Zadeva C-283/24 [Barouk]ⁱ

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

23. april 2024

Predložitveno sodišče:

Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostasias

Datum predložitvene odločbe:

29. marec 2024

Tožeča stranka:

B. F.

Tožena stranka:

Kypriaki Dimokratia meso proistamenou tis Ypiresias Asyλου
(Republika Ciper, ki jo zastopa vodja azilne službe)

Predmet postopka v glavni stvari

Tožba, s katero tožeča stranka v postopku v glavni stvari izpodbija odločbo azilne službe z dne 7. februarja 2022 o zavrnitvi njene prošnje za mednarodno zaščito, in odločbo o vrnitvi, ki je bila izdana v okviru istega postopka in katere izvršitev je bila odložena do odločitve o pravnem sredstvu pred predložitvenim sodiščem.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Razlaga člena 46(1) in (3) Direktive 2013/32/EU v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter obveznostmi glede posamične presoje (člen 4(3)(c) Direktive 2011/95/EU), sodelovanja (člen 4(1) navedene direktive) in lojalnega sodelovanja (člen 4(3) PEU) – Člen 267 PDEU

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 46(1) in (3) Direktive 2013/32/EU, ki se razlaga glede na člen 47 Listine ter v povezavi z obveznostjo posamične presoje iz člena 4(3)(c), obveznostjo sodelovanja iz člena 4(1) Direktive 2011/95/EU in obveznostjo lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU razlagati tako, da lahko sodišče v primeru neobstoja izrecne nacionalne določbe, ki bi v skladu z navedenim členom 46 določala, da je nacionalno sodišče pristojno za napotitev tožeče stranke na zdravniške preglede, pravico do izdaje odredbe o napotitvi tožeče stranke na zdravniške preglede izpelje neposredno iz navedenega člena, če meni, da je to potrebno zaradi podrobne in *ex nunc* presoje prošnje za mednarodno zaščito?

2. Ali je treba člen 46(1) in (3) Direktive 2013/32/EU, ki se razlaga glede na člen 47 Listine v povezavi z obveznostjo posamične presoje iz člena 4(3)(c), obveznostjo sodelovanja iz člena 4(1) Direktive 2011/95/EU in obveznostjo lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU razlagati tako, da ima sodišče v primeru neobstoja izrecne nacionalne določbe, ki bi v skladu z navedenim členom 46 določala, da je nacionalno sodišče pristojno za napotitev tožeče stranke na zdravniške preglede, in posledično v primeru neobstoja izrecne zakonske določbe, ki bi predpisovala mehanizem za napotitev tožeče stranke na take zdravniške preglede, ki bi bil nacionalnemu sodišču na voljo neposredno na podlagi navedenega člena, pristojnost, da sproži postopek pred organom za presojo (ki vselej nastopa kot stranka v postopku pred tem sodiščem), da bi lahko ta po analogiji uporabil mehanizem iz člena 18 Direktive 2013/32/EU in nacionalnemu sodišču predložil rezultate zdravniškega pregleda tožeče stranke?

3. Ali je treba člen 46(3) Direktive 2013/32/EU, ki se razlaga glede na člen 47 Listine razlagati tako, da so pravila, ki veljajo za izvedbo podrobne in *ex nunc* presoje prošnje za mednarodno zaščito, prepuščena procesni avtonomiji držav članic? Ali je treba, če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, člen 46(1) in (3) Direktive 2013/32/EU v povezavi s členom 47 Listine ter z obveznostjo sodelovanja iz člena 4(1) Direktive 2011/95/EU in obveznostjo lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU razlagati tako, da ima sodišče v primeru neobstoja izrecne nacionalne določbe, ki bi določala, da je nacionalno sodišče pristojno za napotitev tožeče stranke na zdravniške preglede, in posledično v primeru neobstoja izrecne zakonske določbe, ki bi predpisovala mehanizem za napotitev tožeče stranke na take zdravniške preglede, ki bi bil na voljo nacionalnemu sodišču, pristojnost, da se obrne na organ za presojo (ki vselej nastopa kot stranka v postopku pred tem sodiščem), da bi lahko ta po analogiji uporabil mehanizem iz člena 18 Direktive 2013/32/EU in nacionalnemu sodišču predložil rezultate zdravniškega pregleda tožeče stranke, če to meni, da nacionalni ukrepi niso v skladu z načelom učinkovitosti?

4. Ali je treba člen 46(3) Direktive 2013/32/EU v povezavi s členom 47 Listine razlagati tako, da so v primerih, v katerih se ugotovi neobstoj ustreznih mehanizmov za izvedbo posamične, podrobne in *ex nunc* presoje, kakor je določena v členu 46(3) Direktive 2013/32/EU, jamstva iz navedenih členov

izpolnjena, če je nacionalno sodišče pristojno za odpravo odločbe o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito?

Navedene določbe prava Unije in sodna praksa Sodišča Evropske unije

Pogodba o Evropski uniji (v nadaljevanju: PEU): člena 4(3) in 19(3)(b).

Pogodba o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU): člena 78 in 267.

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina): člena 18 in 47.

Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL 2013, L 180, str. 60): člena 18 ter 46(1) in (3).

Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL 2011, L 337, str. 9): člen 4(1) in (3)(c)

Sodbe Sodišča Evropske unije z dne 4. decembra 1974, Van Duyn/Home Office, C-41/74, ECLI:EU:C:1974:133; z dne 19. januarja 1982, Becker, C-8/81, EU:C:1982:7; z dne 22. junija 1989, Fratelli Constanzo/Comune di Milano, C-103/88, EU:C:1989:256; z dne 26. julija 2017, Sacko (C-348/16, EU:C:2017:591); z dne 25. januarja 2018, F, C-473/16, EU:C:2018:36; z dne 25. julija 2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584; z dne 29. julija 2019, Torubarov, C-556/17, EU:C:2019:626; z dne 19. marca 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, in z dne 29. junija 2023, International Protection Appeals Tribunal in drugi (Atentat v Pakistanu), C-756/21, EU:C:2023:523.

Upoštevne določbe nacionalnega prava

O peri Dikastirion Nomos tou 1960 (zakon o sodiščih iz leta 1960), kakor je bil večkrat spremenjen in dopolnjen, pri čemer je v obravnavani zadevi upoštevna druga sprememba oziroma dopolnitev tega zakona, ki je bila sprejeta leta 2023: člen 34A.

O peri Prodikastikis Parapompis sto Dikastirio ton Evropaikon Koinotiton Diadikastikos Kanonismos (1/2008) (poslovnik o predložitvi zadev v predhodno odločanje Sodišču Evropskih skupnosti (1/2008): člena 3 in 5.

O peri tis Idrysis kai Leitourgias Dioikitikou Dikastiriou Diethnous Prostiasias Nomos tou 2018 (zakon iz leta 2018 o ustanovitvi in delovanju upravnega sodišča za mednarodno zaščito), kakor je bil večkrat spremenjen in dopolnjen, pri čemer

je v obravnavani zadevi upoštevna druga sprememba oziroma dopolnitev tega zakona, ki je bila sprejeta leta 2023: člen 11.

O peri Prosfygon Nomos tou 2000 (zakon o beguncih iz leta 2000), kakor je bil večkrat spremenjen in dopolnjen, pri čemer je v obravnavani zadevi upoštevna druga sprememba oziroma dopolnitev tega zakona, ki je bila sprejeta leta 2023: člen 15 (zdravniški in psihološki pregled prosilcev), člen 16 (prenos člena 4(1) Direktive 2011/95) in člen 18(3)(c) (posamično obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito).

Oi peri tis Leitourgias Dioikitikou Dikastiriou Diethnous Prostasias Diadikastikoi Kanonismoι tou 2019 (3/2019) (poslovnik o delovanju upravnega sodišča za mednarodno zaščito iz leta 2019 (3/2019)): člena 7 in 10.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari prihaja iz Libanona in ima potni list te države. Na ozemlje Cipra je nezakonito vstopila prek območij, ki niso pod vladnim nadzorom. Dne 4. septembra 2018 je vložila prošnjo za mednarodno zaščito. Tožeča stranka je v zvezi z razlogi, zaradi katerih je zapustila izvorno državo, v tej prošnji na kratko navedla: „politični razlogi – grožnja – nevarnost“. Naknadna zaslišanja tožeče stranke so bila z uradnikom zdajšnje Agencije Evropske unije za azil (EUAA) in ob pomoči tolmača opravljena 5. in 26. avgusta ter 9. septembra 2020.
- 2 Tožeča stranka je med temi zaslišanji navedla, da je libanonski državljani, maronitski kristjan in podpornik stranke Kataeb, v katere vojaško krilo se je kot „vojaški glasbenik“ vključila že v mladosti. Svojo državo naj bi zapustila pred 20 leti. Tožeča stranka je navedla, da je poročena in da žena prihaja iz tretje države, kjer prebiva z njunim otrokom. Stike naj bi imela le z materjo, saj so ostali sorodniki po njenih navedbah podporniki režima in vohunijo za njo. Selila naj bi se med različnimi državami, saj naj bi se v Libanonu po tem, ko je prenehala s služenjem vojaškega roka, nenehno soočala z neutemeljenimi obtožbami, ki naj bi se med drugim nanašale na simpatiziranje z islamskim kalifatom (ISIS) ali vohunjenje za Izrael, za kar naj bi bila zagrožena smrtna kazen. Zaradi svojih prepričanj in nepripravljenosti na sodelovanje z režimskimi oblastmi naj bi postala tarča tajnih služb lastne države, pa tudi sirske tajne službe ter različnih vojaških in terorističnih organizacij. Tožeča stranka je poleg tega opisala, čeprav je ta opis po mnenju predložitvenega sodišča precej nejasen in neprepričljiv, primere ugrabitve in poskuse umora ter trdila, da so jo libanonske in sirske oblasti mučile.
- 3 Uradnik je 25. januarja 2022 vodji azilne službe predložil poročilo oziroma priporočilo, v katerem je predlagal, naj se prošnja za azil zavrne. Vodja službe je poročilo potrdil 7. februarja 2022. Natančneje, azilna služba je pri presoji informacij, ki jih je predložila tožeča stranka v tem postopku, izpostavila tri bistvene trditve, pri čemer je prvo, ki se je nanašala na identiteto tožeče stranke, druge osebne podatke in izvorno državo, sprejela, saj so bile upoštevne

informacije, ki so bile predložene, podrobne, brez nedoslednosti ali protislovij in potrjene z zunanjimi viri. Drugo trditev, ki se je nanašala na težave z libanonskimi organi, pa je zavrnila, saj naj tožeča stranka ne bi dokazala obstoja dejanskih težav. Tožeča stranka naj bi bila po plačilu globe formalno oproščena služenja vojaškega roka. Zato je bila zavrnjena tudi tretja trditev, ki je neločljivo povezana z drugo trditvijo in se nanaša na to, da naj bi bila tožeča stranka podvržena mučenju libanonskih in sirskih državnih in vojaških oblasti. Ugotovljeno je bilo, da upoštevne izjave tožeče stranke ne vsebujejo elementov, na podlagi katerih bi bilo mogoče sklepati, da je imela v zvezi s tem dejansko osebno izkušnjo. Azilna služba je zato menila, da ni utemeljenega strahu pred preganjanjem ali tveganja za resno škodo, do katere bi prišlo, če bi se tožeča stranka vrnila v izvorno državo, zaradi česar je ugotovila, da njena vključitev v sistem mednarodne zaščite ni utemeljena.

- 4 Odločba o zavrnitvi je bila tožeči stranki vročena 31. marca 2022. Tožeča stranka je 12. aprila 2022 zoper to zavrnilno odločbo vložila tožbo pri Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostatias (upravno sodišče za mednarodno zaščito, Ciper, v nadaljevanju: DDDP ali predložitveno sodišče). Pred tem je 11. aprila 2022 vložila prošnjo za brezplačno pravno pomoč, ki je bila 7. decembra 2022 zavrnjena. Tožeča stranka pravdna dejanja v sodnem postopku opravlja osebno, brez pomoči odvetnika.
- 5 DDDP je stranki 16. oktobra 2023 pozvalo k predložitvi stališč glede namere, da Sodišču Evropske unije predloži vprašanje za predhodno odločanje. Republika Ciper, ki jo zastopa vodja azilne službe (v nadaljevanju: tožena stranka), je predložila pisno stališče, v katerem je trdila, da v obravnavani zadevi ni nobenega razloga za vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe, saj je razlaga upoštevni določb prava Unije jasna, DDDP pa lahko izpodbijano odločbo odpravi, če ugotovi, da je bila s tem, da tožeča stranka ni bila napotena na zdravniški pregled, storjena napaka. Tožeča stranka ni predložila pisnega stališča.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 6 Tožeča stranka, ki v tem postopku sodeluje osebno in brez pomoči odvetnika, po navedbah predložitvenega sodišča trdi, pri čemer so njene navedbe pogosto nerazumljive, da je zaradi svojih prepričanj že 20 let preganjana. Tožeča stranka trdi, da je Libanon po državljanski vojni postal država, v kateri ima nadzor teroristična organizacija. Trdi, da je azilna služba s sprejetjem zadevne odločbe storila napako, ki jo pripisuje bodisi pomanjkanju znanja tožene stranke bodisi vplivu njenih političnih nasprotnikov. Poudarja, da se je zaradi prisotnosti tolmača za arabski jezik bala, da bi prišlo do uhajanja informacij, zaradi česar je občutljive informacije zamolčala.
- 7 Tožena stranka se sklicuje na ugotovitve, do katerih je prišla v zvezi z verodostojnostjo tožeče stranke, pri čemer izpostavlja vidike, ki jih je ocenila kot protislovne, nedosledne ali splošne, in poudarja, da tožeči stranki, če bi se vrnila v

izvorno državo, po njeni oceni ne grozi nevarnost preganjanja ali tveganje za resno škodo.

- 8 Tožena stranka v zvezi z namero predložitvenega sodišča, da Sodišču predloži vprašanje glede tega, ali lahko tožečo stranko samo napoti na zdravniški pregled oziroma ali lahko pristojnemu upravnemu organu naloži, naj pridobi mnenje izvedenca medicinske stroke, trdi, da pogoji za vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe niso izpolnjeni. Med drugim trdi, da bi se lahko predložitveno sodišče pri obravnavi upoštevni vprašanj ravnalo po nedavnih odločbah, ki jih je izdalo Anotato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (vrhovno sodišče Republike Ciper), in da gre pri zdravniških pregledih za vprašanje, ki je v pristojnosti upravnega organa, kot izhaja iz poglavja II Direktive 2013/32, ki se nanaša na prvo fazo obravnavanja prošnje za mednarodno zaščito.
- 9 Tožena stranka v zvezi z vsebino zadevnih vprašanj trdi, da napotitev tožeče stranke na zdravniški pregled spada v okvir diskrecijske pravice azilne službe (glej člen 15 zakona o beguncih). Poleg tega naj bi morale države članice spremljati izvajanje člena 46(3) Direktive 2013/32, kot izhaja iz sodbe z dne 25. julija 2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584. Tožena stranka se sklicuje tudi na sodbo z dne 29. junija 2023, International Protection Appeals Tribunal in drugi (Atentat v Pakistanu), C-756/21, EU:C:2023:523, točke od 28 do 94, in meni, da iz te sodbe izhaja, da je organ za presojo pristojen za pridobitev izvedenskega mnenja o duševnem zdravju tožeče stranke. Nazadnje, tožena stranka, ki se sklicuje na sodbo z dne 4. oktobra 2018, Ahmedbekova, C-652/16, EU:C:2018:801 (točke od 92 do 96), trdi, da nacionalna zakonodaja v primeru, da DDDP ne more opraviti podrobne in *ex nunc* presoje dejstev in pravnih vprašanj, zagotavlja potrebna jamstva, in sicer v členu 11(6) zakona o ustanovitvi in delovanju upravnega sodišča za mednarodno zaščito, oziroma možnost, v skladu s katero lahko DDDP upravnemu organu odredi, naj odgovori na konkretno vprašanje.
- 10 Tožeča stranka, ki je sicer imela možnost izjave, v zvezi z namero DDDP, da Sodišču Evropske unije predloži vprašanja za predhodno odločanje, ni predložila pisnega stališča.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 11 V skladu z nacionalno zakonodajo se postopek obravnavanja prošenj za mednarodno zaščito izvaja v dveh fazah, pri čemer prva poteka pred upravnim, druga pa pred sodnim organom. Služba za azil, ki deluje v okviru ministrstva za notranje zadeve (člen 2 zakona o beguncih), je „organ za presojo“ v smislu člena 2(f) Direktive 2013/32. DDDP je „sodišče prve stopnje“ v smislu člena 46(3) navedene direktive in mora na podlagi te določbe in člena 11(3)(a) zakona o ustanovitvi in delovanju upravnega sodišča za mednarodno zaščito opraviti podrobno in *ex nunc* presojo dejanskih in pravnih vprašanj posamezne zadeve ter

nazadnje odločiti, ali bo zadevno odločbo upravnega organa v celoti ali delno potrdilo ali odpravilo.

- 12 Obveznost posamičnega obravnavanja prošelj za mednarodno zaščito, ki ga je treba izvesti ob upoštevanju osebnih okoliščin prosilca, je izrecno določena v členu 4(3)(c) Direktive 2011/95 in potrjena v ustaljeni sodni praksi Sodišča (glej na primer sodbo z dne 19. marca 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, točka 29). V zvezi s tem je treba opozoriti, da navedbe, ki jih je tožeča stranka v postopku v glavni stvari podala v okviru upravnega in sodnega postopka, niso skladne in verjetne. Kljub temu je treba navesti, da upravni organ ni poskrbel za psihološke ali druge zdravniške preglede v zvezi z duševnim in telesnim zdravstvenim stanjem tožeče stranke, zlasti pa v zvezi z indici, ki bi lahko kazali na to, da je bila v preteklosti izpostavljena preganjanju ali da je utrpela resno škodo, oziroma v zvezi s simptomi in znaki mučenja ali drugih hudih dejanj fizičnega ali psihološkega nasilja. Zato bi bilo treba opraviti zdravniški pregled ter pridobiti medicinsko in strokovno diagnozo, da se ugotovi, ali sta znatna neskladnost in neverodostojnost podanih navedb posledica morebitnih zdravstvenih dejavnikov.
- 13 Nacionalna zakonodaja (člen 15 zakona o beguncih) izrecno določa, da je za napotitev prosilca k zdravniku in/ali psihologu pristojen upravni organ. Po drugi strani pa ni nobene podobne določbe, ki bi to možnost zagotovila tudi DDDP, ki lahko zgolj „odredi, naj upravni organ na vprašanje, ki se nanaša na sporen vidik, odgovori v roku, ki ga določi sodišče“ (zakon o ustanovitvi in delovanju upravnega sodišča za mednarodno zaščito, člen 11(6)). Tožena stranka se sklicuje tudi na nedavni sodbi Anotato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (vrhovno sodišče Republike Ciper), ki sta bili izdani na podlagi predloga generalnega državnega tožilca Republike Ciper za izdajo odločbe *certiorari* oziroma odločbe o odpravi upravne odločbe, to je na podlagi predloga, ki se vloži zoper odločbo nižjega sodišča, ki je bila domnevno sprejeta zaradi prekoračitve pristojnosti ali nepristojnosti sodišča ali zaradi očitne napake pri uporabi prava (sodba v zadevi, ki se je nanašala na predlog generalnega državnega tožilca Republike Ciper za izdajo odločbe tipa *certiorari* v zvezi s sklepom upravnega sodišča za mednarodno zaščito z dne 10. februarja 2010, ki je bil izdan v okviru upravne pritožbe št. 7386/22, civilna tožba št. 31/2023 z dne 7. aprila 2023; in sodba v zadevi, ki se je nanašala na predlog generalnega državnega tožilca Republike Ciper za izdajo odločbe tipa *certiorari* v zvezi s sklepom upravnega sodišča za mednarodno zaščito z dne 10. februarja 2023, pritožba št. 30/2023 z dne 15. maja 2023). Vrhovno sodišče je v navedenih sodbah razsodilo, da je DDDP s tem, da je odredilo napotitev prosilca na zdravstvene preglede, prekoračilo svoja pooblastila in pristojnost. Predložitveno sodišče kljub temu ugotavlja, da preučitev vprašanja, ali je pristojno za odreditev pridobitve mnenja izvedenca medicinske stroke in diagnoze, v navedenih zadevah ni bila opravljena tudi z vidika člena 11(3) zakona o ustanovitvi in delovanju upravnega sodišča za mednarodno zaščito, ki se nanaša na podrobno in *ex nunc* presojo, ki jo mora DDDP opraviti v zvezi z zavrnitvijo izpodbijanega akta.

- 14 V skladu s sodno prakso Sodišča morajo države članice „na podlagi člena 46(3) Direktive 2013/32 nacionalno pravo prilagoditi tako, da obravnava zadevnih pravnih sredstev vključuje sodni preizkus vseh dejanskih in pravnih elementov, ki sodišču omogočajo posodobljeno presojo obravnavane zadeve“ (sodba z dne 25. julija 2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584, točka 110). Prav tako je bilo razsojeno, da je navedeni člen 46(3), ki določa zahtevo po podrobni in *ex nunc* presoji, pravilo prava Unije, ki ima neposredni učinek (sodba z dne 29. julija 2019, Torubarov, C-556/17, EU:C:2019:626, točka 73). Predložitveno sodišče dvomi, da lahko tak preizkus opravi, če nima pristojnosti, da bi tožečo stranko napotilo na zdravniške preglede, katerih koristnost je priznalo tudi Sodišče (sodbi z dne 19. marca 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, točka 31, in z dne 29. junija 2023, International Protection Appeals Tribunal in drugi (Atentat v Pakistanu), C-756/21, EU:C:2023:523, točka 60). Sodišče je menilo, da se „lahko izkaže za koristno odrediti druge pripravljalne ukrepe, zlasti zdravniški pregled, naveden v členu 18(1), prvi pododstavek, Direktive 2013/32“ (sodba z dne 19. marca 2020, PG, C-406/18, EU:C:2020:216, točka 31). Vendar na podlagi sodne prakse Sodišča ni jasno, ali ta pristojnost izhaja neposredno iz člena 46(3) Direktive 2013/32 ali pa je priznanje te pristojnosti prepuščeno procesni avtonomiji držav članic.
- 15 Skratka, predložitveno sodišče meni, da je treba v zvezi s tožečo stranko pridobiti mnenje izvedenca medicinske stroke, da bi se lahko ob upoštevanju vseh dejanskih in pravnih elementov opravila posamična, podrobna in posodobljena presoja prošnje za mednarodno zaščito. Predložitveno sodišče glede na to, da v nacionalnem pravu ni nobene izrecne določbe, ki bi mu podeljevala pristojnost za odobritev zdravniških pregledov, sprašuje, ali je mogoče tako pristojnost (prvo vprašanje za predhodno odločanje) ali pristojnost, da izvedbo takih pregledov odredi organu za presojo, če meni, da je to potrebno (drugo vprašanje za predhodno odločanje), priznati na podlagi neposrednega učinka člena 46(3) Direktive 2013/32.
- 16 Anotato Dikastirio tis Kypriakis Dimokratias (vrhovno sodišče Republike Ciper) je v zvezi s sredstvi, ki so v nacionalni zakonodaji določena za ugotavljanje simptomov ali znakov iz člena 15 zakona o beguncih, razsodilo, da predložitveno sodišče ni pristojno, da organu za presojo odredi, naj poskrbi za izvedbo posebnega zdravniškega ali psihološkega pregleda prosilca, ki je to zahteval. Vendar se predložitveno sodišče sprašuje, ali mu možnost, da upravnemu organu postavi vprašanje glede tega, da v zvezi s tožečo stranko ni bil opravljen zdravniški pregled, dejansko omogoča, da opravi „izčrpno in posodobljeno presojo potreb prosilca po mednarodni zaščiti“. Predložitveno sodišče lahko od organa za presojo seveda pridobi koristne informacije o razlogih, zaradi katerih se je štelo, da zdravniški pregled ni bil primeren ali potreben. Če pa se odločitev predložitvenega sodišča razlikuje od odločitve upravnega organa, to sodišče po uradni dolžnosti nima nobenega instrumenta, na podlagi katerega bi lahko pridobilo celovit vpogled v trenutno zdravstveno stanje tožeče stranke in odredilo pregled znakov in/ali simptomov iz člena 15 zakona o beguncih, katerega izvedbo je upravni organ opustil.

- 17 Predložitveno sodišče poleg tega meni, da imajo prosilci za mednarodno zaščito sicer možnost, da sami predložijo rezultate zdravniških pregledov, vendar ni mogoče domnevati, da so seznanjeni s tem, kateri dokumenti so upoštevni za obravnavo njihove prošnje, zlasti v zadevi, kakršna je obravnavana, v kateri tožeče stranke ne zastopa odvetnik. Če bi se torej štel, da so sredstva, ki jih ima predložitveno sodišče na voljo za izvedbo nadzora iz člena 46(3) navedene direktive, prepuščena procesni avtonomiji držav članic, se postavlja vprašanje, ali lahko predložitveno sodišče z izvajanjem pristojnosti, ki jo ima v zvezi s predložitvijo vprašanj organu za presojo, dejansko izpolni obveznost glede podrobne in *ex nunc* presoje prošnje za mednarodno zaščito. Predložitveno sodišče meni, da bi se prosilcu s tem pretirano otežilo uveljavljanje pravice do posamične presoje njegovega primera. Zato je treba pojasniti, ali lahko upravnemu organu naloži, naj pridobi mnenje izvedenca medicinske stroke, če meni, da nacionalni ukrepi ne izpolnjujejo zahtev načela učinkovitosti (tretje vprašanje za predhodno odločanje).
- 18 Če sodišču, ki je vložilo ta predlog, ne bo priznana pristojnost, na podlagi katere bo lahko odredilo napotitev prosilca za mednarodno zaščito na zdravniške preglede oziroma upravnemu organu naložilo, naj poskrbi za izvedbo takih pregledov, bo moralo to sodišče izpodbijano zavrnilno odločbo odpraviti, saj ne more opraviti podrobne in *ex nunc* presoje. Zato obstaja možnost, da bo upravna odločba, ki je sicer pravilna, odpravljena, kar bo posledično privedlo do ponovne obravnave prošnje za mednarodno zaščito. Zdi se, da tak postopek ni združljiv z načelom hitrega obravnavanja prošenj in s sistematiko azilnega sistema. Zato ni povsem jasno, ali so zahteve iz člena 46(3) Direktive 2013/32 in člena 47 Listine dejansko izpolnjene (četrto vprašanje za predhodno odločanje).
- 19 Glede na zgoraj navedeno predložitveno sodišče meni, da je treba Sodišču predložiti vprašanja za predhodno odločanje.